

Selve Lovforslagets Enkeltheder er ikke meget udviklede. § 1 gaar ud paa at hjælpe til, at Landmænd, som har vanskeligt ved at faa Laan eller mangler Penge til disse Foranstaltningers Gennemførelse, kan faa saadanne Laan hurtigt, idet der særlig tages Sigte paa, at Kommunalbestyrelserne skal være bemyndiget til at yde Garanti for Laan til saadanne Arbejder uden Samtykke fra højere Myndigheder. Dette har man ønsket sat ind i Loven netop for saa hurtigt som muligt at faa Arbejderne fremmet, saaledes at der ikke skulde gaa saa lang Tid fra det Tidspunkt, da der var fremtæt Ønske om Laan, indtil det var bevilliget, som der vilde gaa i Henhold til tidligere Bestemmelser. Disse Laan, for hvilke Kommunalbestyrelserne altsaa har Myndighed til at garantere, skal afdrages i 10 Aar med lige store aarlige Beløb, og der skal gives Pant i vedkommende Ejendom med Oprykningsret efter tidligere Behæftelser.

§ 2 bestemmer, at de Obligationer, der skal udstedes i Anledning af disse Laan, kan udstedes paa ustemplert Papir, ligesom ogsaa Tinglæsning og Udslettelse kan ske uden Gebyr. Det er det sædvanlige i saadanne Tilfælde. Endelig staar der, at Renter og Afdrag kan inddrives ved Udpantning. Det er ganske tilsvarende til den tidligere Lov af 6. Maj i Aar om Grundforbedringslaan.

§ 3 gaar ud paa, at Statskassen godtgør Kommunerne Halvdelen af de Tab, der maatte fremkomme ved Garantiforpligtelser for Laan ifølge Lovens § 1. Dertil vil jeg gerne knytte den Bemærkning, at Erfaringen viser, at det er overordentlig sjældent, der overhovedet er Tale om, at Kommuner og Staten taber Penge ved Forpligtelser af denne Art. Jeg har haft med forskellige af den Slags Ting at gøre, og jeg mener, at jeg er berettiget til at bruge det Udtryk, at det er overordentlig sjældent, eftersom jeg ikke kender et eneste Tilfælde, hvor der er lidt Tab. Men Bestemmelsen har jo desuagtet sin Betydning, idet man helst vil have det saaledes, at Kommunerne i saa stor Udstrækning som muligt ogsaa ved at yde Garanti bidrager til, at der kommer saa meget Arbejde i Gang som muligt.

I § 4 omtales Forholdet mellem Arbejdsløshedsunderstøttelserne og Hjælpekasserne, idet den gaar ud paa, at Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse fra de kommunale Hjælpekasser skal være betinget af, at der ikke har kunnet skaffes de vedkommende Arbejde ved de her om-

handlede Grundforbedringsarbejder under saadanne Forhold, at det efter Hjælpekassens Bestyrelses Skøn svarer til vedkommende Arbejders Evne. Endelig føjes dertil, at denne Bestemmelse dog kun finder Anvendelse, for saa vidt Løn- og Beskæftigelsesvilkårene for de paagældende Arbejdere er godkendt af vedkommende Kommunalbestyrelse, og at endelig denne Afgørelse kan indankes for Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg af 1917. Dette forekommer mig ogsaa at være en god Bestemmelse. Da det vist er den almindelige Mening, at Arbejde er langt at foretrække for Understøttelse, tænker jeg heller ikke, at denne Bestemmelse kan møde nogen som helst Vanskelighed.

Der har, som sagt, været ret god Gang i dette Arbejde ude omkring i Landet, og jeg vil da ogsaa haabe, at saavel Landarbejdere som Befolkningen ude omkring i Landet maa faa det Indtryk af Rigsdagen, at vi forstaar og paaskønner de Bestræbelser, man foretager sig for at faa disse Arbejder fremmet, og at vi herindfra viser vor Interesse for denne gode Sag netop derved, at vi saa hurtigt som muligt vedtager dette Lovforslag. Jeg skal hermed anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling.

H. P. Hansen (Sorø Amt): Ethvert Bidrag til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, det være sig nok saa ringe, bør hilses med almindelig Tilfredshed. Derfor vil jeg gerne bringe den højtærede Minister og det af Ministeren nedsatte Udvalg min Tak for de Bestræbelser, de har udfoldet for at fremkomme med et Forslag, der kunde bevirke en Nedgang af Arbejdsløsheden. Med et sikkert Instinkt har Formanden for dette Udvalg, Hypotekbankdirektør Jensen-Sønderup, peget paa Betydningen af Grundforbedringsarbejderne ud fra den Betragtning, at naar Jorden forbedres ved disse Dræningsarbejder og lignende, vil Høsten blive rigere; det vil skabe større Velstand hos Landbefolkningen og dermed gavne hele Samfundet. Ud fra disse Betragtninger maatte man hilse Forslaget om Iværksættelse af disse Arbejder med den største Glæde, men desværre har jeg ikke den gode Tro som den ærede foregaaende Taler til, at dette Forslag i nogen nævneværdig Grad vil bidrage til at afhjælpe Arbejdsløsheden. I det Skema, Udvalget har udsendt til Sogneraadene, har man anført, at man maatte kunne paabegynde dette Arbejde senest i Midten af November. Der er vel ingen,